

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

1. Onze taak

- Het verkondigen van het goede nieuws van het evangelie (Mat. 28: 19-20)
- Paulus stelt dit gelijk aan het prediken van de boodschap van het Koninkrijk.
“En nu, zie, ik weet dat gij allen onder wie ik rondgereisd heb met de prediking van het Koninkrijk, mijn aangezicht niet meer zien zult.” (Hand. 20: 25)
- Het Koninkrijk van God verwijst naar Gods heerschappij. Het is dat wat Hij doet als Heer en Koning van onze levens. Jezus begint Zijn rondreis in Galilea met het proclameren van het goede nieuws van God en zei: “De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabij gekomen, bekeer u, en geloof in het goede nieuws.” (Mar. 1:14-15). Mattheüs vertelt ons dat Jezus door Galilea trok, lerende in hun synagogen en verkondigende het goede nieuws van het Koninkrijk. (Mat. 4:23)
- Onze boodschap van het Koninkrijk biedt mensen:
 1. Hoop op de “geboorte van boven” ervaring (wedergeboorte) (Joh. 3:3)
 2. Bevrijding van zonde (Rom. 6:14)
 3. Dienstbaarheid aan hun emotionele, geestelijke, psychologische and lichamelijke noden. (Luc. 4:18-19)

2. De bron van onze bediening

- Omdat de Heilige Geest de krachtgevende Persoon is van het Koninkrijk (Mat. 12:28), kon Jezus niet aan zijn aardse koninkrijksbediening beginnen todat “de hemelen boven Hem geopend werden en hij de Geest van God als een duif zag neerdalen en op Hem komen.” (Mat. 3:16) Dit is ook de reden dat Lucas beklemtoont dat Jezus werkte vanuit de volheid van de Heilige Geest. (Luc. 4:1,14)
- Wetende dat het Gods plan voor Zijn kerk is dezelfde boodschap en bediening van het Koninkrijk door te geven na Zijn hemelvaart (Hand. 1:1-2), verscheen Jezus aan de tien in Jeruzalem en blies op hen en zei: “Ontvang de Heilige Geest. Als jullie iemand zijn zonden vergeven, zijn ze vergeven, als jullie iemand zijn zonden toerekenen, zijn ze hun toegerekend.” (Joh. 20:22-23). De Heilige Geest binnen in iedere persoon in de bediening is degene die het mogelijk maakt het Woord uit te dragen en het Koninkrijk van God uit te werken. Door de kracht van dezelfde Heilige Geest die Jezus vulde, zijn wij in staat om zowel Gods heerschappij binnen te gaan en te ervaren, als ook het aan anderen door te geven. (Luc. 4:18-19; 1Tes. 2:12)
- Wanneer iemand “van boven geboren is... door de Geest” (Joh. 3:6,8) “dan woont de Geest van God in hem/haar.” (Rom 8:9) Zijn inwoning is onmiddellijk en compleet (1Joh.4:15). Maar de gelijktijdige inwendige aanwezigheid van het vlees/ego (Rom. 7:18) en de uitwendige invloeden van de wereld/duivel (1Joh.5:19), beperken continu de praktische invloed van de Geest in ons leven. We falen vaak om in de Geest te wandelen (Gal. 5:25; 1Cor. 3:1). Daarom is het niet alleen Gods bedoeling dat we de Heilige Geest hebben, maar ook dat we gevuld zijn met de Geest (Ef. 5:18). God verlangt dat we een levendige relatie met Hem hebben door de persoon van de Heilige Geest, zodanig overgegeven aan de Geest dat het leven en de daden van de Geest net zo overtuigend zijn als de effecten van teveel wijn. (Gordon Fee)
- Efeze 5-6 herinnert ons eraan dat deze volheid van de Geest ons wijs maakt, ons gevoelig houdt zonde te ontwijken, onze betrokkenheid in aanbidding en gemeenschap vergroot, dankbaarheid vergroot, en ons relationeel versterkt. Galaten 5 leert ons dat Hij vrucht (karakter) in ons te ontwikkelen heeft.
- Om op de beste wijze onder Zijn invloed te komen, moeten we:
 - (Rom. 6:3) _____,
 - (Hebr. 12:1) _____,
 - (Op. 3:3) _____,
 - (Mar. 10:51) _____,
 - (Mar. 11:22-24) _____,
- De volheid van de Geest versterkt ook de bediening door Zijn gaven (Rom. 12:6-8; Ef. 4:11) en Zijn manifestaties (1Cor. 12:4-11). De Heilige Geest is onze Advokaat (Joh.

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

16:7), levend in ons, om ons volwassen te maken, ons te leiden, ons te bemoedigen, en door ons heen te dienen naar anderen.

- Een laatste opmerking. Er is een interessante realiteit aan het leven onder de invloed van de Heilige Geest: het kan niet in voorraad gehouden worden. Net zoals met het manna waarvan het oude Israël 40 jaar lang moest leven (Ex. 17:19-21), moet ook de volheid van de Heilige Geest dagelijks ververscht worden. Soms meerdere keren per dag. (Ef. 5:18; Hand. 4:8). Dat is de reden dat we zoveel mogelijk over de Heilige Geest willen leren en het onze dagelijkse gewoonte willen maken de Geest te vragen de grootst mogelijke heerschappij over ons leven te hebben.

3. Gaven en manifestaties van de Geest

- De Bijbel maakt duidelijk dat iedere gelovige tenminste één geestesgave heeft (Rom. 12:3). De 13 gaven staan opgesomd in Rom. 12, Ef. 4 en 1Tim. 3:8. (Sommigen voegen hieraan toe de gave van besturen (1Kor. 12:28) en de gave van handvaardigheid (Ex. 31:3)) Deze gaven zijn permanent en onlosmakelijk verbonden met wie we zijn als individuen. Met betrekking tot de gaven, deelt Petrus ze klaarblijkelijk in in twee categorieën: gaven die zich door onze "handen" uiten en gaven die zich door onze "mond" uiten. *"Spreekt iemand, laten het woorden zijn als van God; dient iemand, laat het zijn als uit kracht door God verleend, opdat in alles God verheerlijkt worde door Jezus Christus."* Petrus spoort ons met betrekking tot de gaven van de Geest in ons leven aan om: *"als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods, elkaar te dienen met wat voor gave je ook hebt ontvangen."* (1Petr. 4:10)
- In aanvulling op de gaven van de Geest, spreekt de bijbel ook over de manifestaties (uitingen) van de Heilige Geest. (1Kor. 12:1-11). Manifestatie is de vertaling van een Grieks woord (phanerosis) dat "onthulling", "aankondiging" of "flits" betekent. De manifestaties van de Geest in 1Kor.12 *"flitsen uit enige gelovige, zoals nodig is (vs11) tot welzijn van allen (vs7)"*. Dit zijn geen permanent inwonende gaven.
- De dynamiek van de Heilige Geest wanneer Hij zich in één van zijn manifestaties uit, vertoont overeenkomsten met de rol van de Heilige Geest in het Oude Testament die op een persoon komt voor een beperkte tijdsperiode voor een specifieke bediening. Zijn manifestaties zijn dan het resultaat van het "flitsen" of "op ons komen" van de Heilige Geest voor een specifiek moment of bediening. (1Kor. 12:11; Hand. 4:8)

4. Wie kan de Heilige Geest gebruiken?

- De Heilige Geest geeft gaven en manifestaties aan alle gelovigen, mannelijk en vrouwelijk. Dit betekent niet alleen dat aan een vrouw elk van de gaven van Romeinen 12 gegeven kan worden of iedere vrouw gebruikt kan worden in elke manifestatie van de Geest (1Kor. 12), maar haar kan ook elk van de leiderschapsgaven binnen de Gemeente uit Ef. 4:11 of 1Tim. 3:8 gegeven worden. Het vervolg van de studie zal dan ook gaan over de situatie van **vrouwen in beschikte leiderschapsbediening**. De studie vertegenwoordigt het officiële standpunt van de "International Church of the Foursquare Gospel" in Amerika.

5. Vrouwen in de Bijbel

Als Christenen leven we in het tijdperk van het nieuwe verbond dat begon op de Pinksterdag (Hand. 2). Petrus, die Joël 2 citeerde, zei dat *"zelfs op mijn slaven, mannen en vrouwen, zal Ik in die dagen mijn Geest uitstorten"* (vs 18). Dit is zonder twijfel de reden waarom Lucas erop wijst dat zij die vervuld werden met de Heilige Geest op die dag, ook vrouwen betreft (Hand 1:14), en waarom hij schrijft dat *"Paulus de gemeente zwaar vervolgde door huis na huis in te gaan en zowel mannen als vrouwen naar buiten te sleuren."* (Hand. 8:3), en waarom hij opschreef dat de evangelist Filippus vier ongetrouwde dochters had, die de gave van profetie hadden. (Hand. 21:8-9). Ook is het interessant te zien dat wanneer Lucas in

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

Hand. 8:4 zegt: *“Zij dan die verstrooid werden, trokken het land door, het evangelie verkondigende”*, het voorgaande stukje de vrouwen insluit van vs 3 die Paulus naar de gevangenis sleepte.

De waarde van mannen en vrouwen wordt verklaard in het scheppingsverhaal wat duidelijk maakt dat de mensheid zowel mannelijk als vrouwelijk is. *“God schiep de mens naar Zijn beeld, man en vrouw schiep Hij hen.”* (Gen. 1:27). Beeld betekent reflectie en gedelegeerde autoriteit, dus mannen en vrouwen gezamenlijk reflecteren verscheidene trekken van God zoals: rede, persoonlijkheid, vrije wil, intelligentie. Ze handelen als door God gedelegeerde autoriteiten op Aarde. Hun gelijkwaardigheid betreffende hun aanvaarding in de verlossing en geestelijke capaciteiten, wordt door Paulus onderstreept: *“Er is geen mannelijk en vrouwelijk, want gij allen zijt één in Christus Jezus.”* (Gal. 3:28)

Het Oude Testament heeft een hoge achting voor vrouwen, inclusief vrouwen in leiderschap. Wanneer Hilkia de hogepriester het verloren wetsboek vindt in 621BC, verkiest koning Josia God via Hulda de profetes te raadplegen, die met Jeremia en Zefanja in de profetische bediening functioneert. (2Kon. 22:8-20).

Deborah, een profetes, is door God gezalfd om Israël als een van haar richters te leiden. (Richt. 4) Barak, haar assistent, erkent haar gave en roeping en onderwerpt zich aan haar leiderschapsrol (Richt. 4:8).

De vrouw uit Spreuken 31 wordt geprezen vanwege haar kwaliteiten: ze is gevoelig (vs20), ze heeft kracht, waardigheid en wijsheid (vv25-26), ze houdt toezicht op het huishouden (vs27), ze weet prioriteiten te stellen (vs30) en haar daden roemen haar in de poorten. (vs31)

Roberta Hestenes beschrijft dat er een sterk leiderschap van vrouwen in iedere belangrijke fase van Israëls geschiedenis is vanaf Sarah (Gen. 17:15-21; 21:12) tot Mirjam (Ex. 15:20) tot Deborah (Richt. 4-5) tot Huldah (2Kon. 22:14-20) tot Esther van wie haar oom Mordekai vermoedde dat ze door God gezonden was tot het koningschap voor deze gelegenheid. (Esther 4:14)

Tijdens de bediening van Jezus, reisden vrouwen met Hem rond, werden door Hem vergeven, genezen en onderwezen (Luc. 8:1-3) en zijn de laatsten bij het kruis. Het is aan Maria Magdalena dat de verrezen Jezus voor het eerst zegt: *“Ga naar de broeders en zeg hun, Ik vaar naar mijn Vader en naar jullie Vader, naar mijn God en naar jullie God.”* (Joh. 20:17)

Het is ook een vrouw die model staat voor toegewijd discipelschap: *“Martha, Martha..maar één ding is nodig. Maria heeft het beste gekozen, en het zal niet van haar afgenomen worden.”* (Luc. 10:42)

We moeten dan vele van onze stereotypen laten varen zoals:

Vrouwen in de bijbel zijn 2e klas burgers, net iets meer dan slaven, alleen belast met het doen van het huishouden en het baren en verzorgen van kinderen en het voorzien in fysieke behoeften van hun echtgenoot. Zoals dat meestal ook met andere stereotypen het geval is, zullen we ontdekken dat deze populaire generalisatie verkeerd is, wanneer we naar alle bijbelse bewijzen kijken. Vrouwen zijn volledige partners in strijd en zegen, kansen en verantwoordelijkheden van het leven. Vrouwen zijn ook mensen.

Net zoals God ernaar verlangt mannen te bevrijden en te gebruiken, verlangt Hij ook vrouwen te bevrijden en gebruiken. Maria, genoemd Magdalena, van wie zeven demonen uitgevaren waren (Luc. 8:2), gebruikt haar vrijheid niet alleen om Jezus financieel te ondersteunen gedurende zijn rondgaande bediening (Luc. 8:3), maar zoals gezegd, is ook de eerste die opgedragen wordt de elf te informeren dat Hij leeft. (Joh. 20:11-18) (Let ook op de waardering van Jezus voor vrouwen door specifiek zusters te noemen als deel van Zijn familie van geloof) (Mat. 12:50)

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

6. Vrouwen in nieuw-testamentische leiderschapsbediening

De Bijbel verzekert ons dat de mensheid zowel mannen als vrouwen nodig heeft om compleet te zijn en dat de vrouw van gelijke waarde en capaciteit is voor God. (Gen. 1:27) Vrouwen zijn daarom op gelijke wijze in staat leiderschapsrollen te vervullen. Het Nieuwe Testament geeft voorbeelden van verschillende vrouwen in leiderschapsbediening.

Fébe

Paulus noemt Fébe een diakonon der gemeente Kenchreae (Rom. 16:1) De meerderheid van geleerden is het erover eens dat diakonon vertaald moet worden met "diaken" en niet met "dienaar". Diakonon duidt op een erkende bediening of positie van verantwoordelijkheid binnen de congregatie. "Fébe was een diaken... het is hier bevestigd dat de aanduiding van een vrouw als diaken betekent de erkenning van een bediening van een persoon die verwacht wordt te groeien in effect en invloed op de gehele gemeenschap waar binnen die persoon beweegt."

In 1Tim. 3:11 zegt Paulus te midden van de beschrijving van de kwalificaties van leden van het diakonaat, "*vrouwen op gelijke wijze..*" Hier wordt niet gerefereerd naar de vrouwen van diakonen, maar naar vrouwen in de bediening van diaken zoals beschreven in vv8-10. Het belang van deze bediening kan gezien worden in Fil. 1:1 waar Paulus de opzieners en diakonen adresseert als "*zij die gezamenlijk de verantwoordelijkheid delen voor de kudde in Filippi.*"

Diakonen/diakonessen zijn volwassen mannen en vrouwen in erkend gemeenteleiderschaps positie wier primaire leiderschapsrol bestuur en praktische dienstbaarheid inhoudt. (1Kor. 12:28) Als de zeven zoals beschreven in Handelingen 6, de voorlopers zijn van dit later ontwikkelde ambt, zien we dat diakonen hun plaats kunnen nemen tussen de evangelisten en apostelen in het dispuut, prediking en doop. Het feit dat Fébe in een officieel erkende leiderschapsrol functioneert, wordt bevestigd door de uitlating van Paulus dat "*zij zelf velen, ook mij persoonlijk, bijstand heeft verleend.*" (Rom. 16:2) Een weldoener (oorspronkelijke vertaling voor "verlener van bijstand") betekent: heer, beschermer, leider, heerser. Op de één of andere wijze heeft Paulus voordeel gehad van haar leiderschap.

Filippus' dochters

"*Filippus, de evangelist... had vier ongetrouwde dochters, die de gave van profetie hadden.*" (Hand. 21:9) In Hand. 15:32, gebruikt Lucas hetzelfde Griekse woord en gelijke woordconstructie om Judas en Silas te beschrijven, die zelf profeten waren. Het lijkt erop dat deze vrouwen de officiële voortdurende functie van profeet in de gemeente bezetten. (Ef. 4:11) Deborah (Richt. 4:4), Huldah (2Kon. 22:8-20) en Anna (Luc. 2:36) waren ook profetessen.

Euodia en Syntyche

Paulus beschrijft dat Euodia en Syntyche met hem gearbeid hebben in het evangelie. (Fil. 4:3) Dit houdt aan de ene kant een eendrachtig werken in het prediken van het evangelie in, en aan de andere kant het delen in het lijden tengevolge van de strijd. Er wordt van hun gezegd dat ze in dezelfde activiteiten hebben deelgenomen als Clemens en andere mede arbeiders.

Priscilla en Aquila

Van dit team van man en vrouw gezamenlijk, wordt gezegd dat ze Paulus' mede-arbeiders in Christus Jezus zijn. (Rom. 16:3) Mede-arbeider is een favoriete Paulinische term voor een compagnon, speciaal in prediking. (1Tes. 3:2)

Rom. 16:5 beschrijft dat ze een gemeente aan huis hadden. Historisch zou dit kunnen betekenen dat ze de samenkomsten leidden. In Efeze zien we ze gezamenlijk optreden als

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

onderwijzend team wanneer ze Apollos “*de weg van God nauwkeuriger uitleggen*” (Hand. 18:26) Aan het feit dat Priscilla als eerste genoemd wordt, wanneer Priscilla en Aquila vermeld worden, kan afgeleid worden dat zij waarschijnlijk spreekvaardiger of de meer erkende leraar van de twee was.

Filemon en Nymfa

Deze exegetische suggestie wordt met de nodige voorzichtigheid gepresenteerd omdat de conclusies voorlopig zijn. Filemon 2 is geadresseerd aan “Filemon en de gemeente in zijn huis.” Commentaren verschillen over wat voor rol dit aan Filemon toebedeelt, maar vele nemen het in de betekenis dat hij de gastheer/herder is van een gemeente die bijeenkomt in een huis in Collose. Als dat het geval is dan functioneert Nymfa in dezelfde hoedanigheid in Laodicea, want Paulus zegt: “*Groet voor mij....ook Nymfa met de gemeente aan haar huis.*” (Col. 4:15)

Junia

Rom. 16:7 noemt “*Adronicus en Junia....in aanzien onder de apostelen.*” Hoewel er een exegetische discussie is of Junia de verkorte vorm van de mannelijke naam Junianus is, kan deze mannelijke vorm nergens anders gevonden worden. Het wordt meestal vanzelfsprekend (zoals tot in de middeleeuwen) gelezen als een vrouwen naam (behalve in de NBG, vert.). Chrysostomus zegt van Junia: “Oh, Groot is de toewijding van deze vrouw, dat ze waardig geacht wordt apostel genoemd te worden.” Adronicus en Junia zijn klaarblijkelijk een gezaghebbend team medewerkend als apostelen.

Tenslotte is het vermeldenswaard de aanwezigheid van vrouwen in de geslachtregisters van Jezus zoals vermeld in Mattheüs (Mat. 1:1-16), en de rol van vrouwen in de verschijningen van Jezus na de opstanding (Luc. 24:1-12).

7. Enkele nieuwtestamentische passages over vrouwen in leiderschapsbediening

Nu zullen we onze aandacht richten op het onderzoek van drie nieuw testamentische schriftgedeelten die van invloed zijn op overtuigingen betreffende vrouwen in leiderschapsbediening.

1Korinthiërs 11:2-16

Dit tekstgedeelte behandelt de dynamiek van waardige aanbidding en hoe relationele verantwoordelijkheid deze aanbidding beïnvloed. De relationele verantwoordelijkheid is primair een kwestie van mannelijk/vrouwelijk of een kwestie van man/vrouw in de zin van huwelijkspartners. We weten niet zeker welk van de twee omdat het Grieks uit de Bijbel maar één woord kent voor man/echtgenoot (aner) en voor vrouw/echtgenote (gune). De kontekst is bepalend, maar in dit tekstgedeelte zijn beide mogelijk! Omdat de meeste bijbelvertalers de voorkeur geven aan mannelijk/vrouwelijk, beginnen we met de veronderstelling dat het voornamelijk een “mannelijk/vrouwelijk” probleem betreft.

Terwijl toch beiden mannen en vrouwen op oneervolle manieren kunnen aanbidden (vv4-5), waren het in Korinthe de vrouwen die voornamelijk op een dusdanige manier aanbaden dat er schande werd aangedaan aan Christus en aan overige leden van de gemeente (vs5). Dit deden ze door hun traditionele sluiers af te werpen en daarbij klaarblijkelijk niet meer de mannen in de gemeente eerden met het wederzijdse respect zoals dat onderwezen werd in Ef. 5:21. (vv6-9, 11-12). Paulus wijst erop dat het in ere houden van culturele gebruiken die gepaard gaan met eervolle aanbidding, één autoriteit in de Geest geeft, rebellie ontkracht ware geestelijke autoriteit. (vs10)

We weten niet absoluut zeker, waarom dit probleem onder de vrouwen ontstond, maar meest waarschijnlijk was het het resultaat van het misbruiken van hun nieuw ontdekte vrijheid in Christus. Een vrijheid die hen significant leiderschap en participatie in de gemeente toestond,

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

maar ook vrijheid waarin ze nog niet goed onderwezen waren door apostolisch leiderschap. Eervolle aanbidding is nooit gebaseerd op wetteloosheid.

Zoals eerder vermeld, zou Paulus ook een man/vrouw kwestie kunnen aankaarten. Als hij dan zegt: *“iedere vrouw die blootshoofds bidt of profeteert, doet haar hoofd schande aan, want zij staat gelijk met ene, die kaalgeschoren is.”*, dan gebruikt hij een voorbijgaand cultureel gebruik (het dragen van een sluier) om een tijdloos principe te onderwijzen: vrouwen moeten respect tonen aan hun mannen, zowel prive als publiekelijk; dit respect is onderdeel van eervolle aanbidding. Dit geeft een man niet het recht zijn vrouw te domineren of misbruiken (vv11-12), maar het geeft vrouwen evenmin het recht het aandeel van hun man in de relatie te negeren.

“Leert de natuur zelf u niet, dat, indien een man lang haar draagt, dit een schande voor hem is, doch dat, indien een vrouw lang haar draagt, die een eer voor haar is?” (vv14-15), is Paulus’ manier om te zeggen dat het beeld van het haar dat prachtig het hoofd van een vrouw bedekt, illustreert dat het natuurlijk is dat zij “onder dekking” is. D.w.z. levend op een geestvervulde en respectvolle manier tot haar man. (Ef. 5:15-33) Dit wordt versterkt door de referentie naar het afwerpen van de sluier (vs10), want in Korinthe betekent dit niet-onderworpen en rebels te zijn. Het gaf met name een zondige indruk op de omgeving wanneer dat gedaan werd ten opzichte van de eigen partner en leidt zo af van de opdracht van de gemeente om op eervolle wijze Jezus te aanbidden. Deze rebellie is net zo beschamend als dat een vrouw of echtgenote letterlijk haar hoofd zou scheren, om daarmee in de antieke samenleving toe te geven te prostitueren, zelfs tegenover toekijkende engelen. (vs6)

Wat Paulus ook bedoelt, mannelijk/vrouwelijk of man/vrouw als huwelijkspartners, over zijn stellingname kan niet onderhandeld worden: *“Indien het er iemand om te doen is gelijk te hebben, wij hebben zulk een gewoonte niet, en evenmin de gemeenten Gods.”* (vs16)

1Korinthiërs 14:33b-36

Voordat we beginnen, moeten we erkennen dat deze verzen moeilijk zijn en enigszins afwijkend zijn van de kontekst. Specifieke zorg in deze paragraaf is vers 35: *“Het staat lelijk voor een vrouw te spreken in de gemeente.”* Als het niet in de kontekst gelezen wordt of zonder de totale Schrift in ogenschouw te nemen, lijkt dit tamelijk definitief. Maar een paar hoofdstukken terug, had Paulus het erover hoe een vrouw op de juiste wijze in de gemeente kan spreken (1Kor.11:5)! Hieruit blijkt dat hij hier verwijst naar een bijzondere, beschamende manier van spreken, en niet zozeer naar een totaal verbod voor vrouwen om te leiden, te preken of te onderwijzen.

Het beschamende spreken wordt soms uitgelegd als onderbrekend spreken gebaseerd op de traditionele plaatsverdeling waarin vrouwen gescheiden zaten van mannen. Er wordt gespeculeerd dat vrouwen dan door het gebouw schreeuwden. Maar dit is onzeker en het past nauwelijks binnen de eerbiedwaardigheid van de Bijbel om zo’n soort probleem van een enkele lokale gemeente te beschrijven.

Daarom is een meer aannemelijke uitleg dat we te maken hebben met een zaak van orde, wederzijds respect en rust in openbare bijeenkomsten (vs34). Deze zaken werden overtreden door de vrouwen door een soort van beschamende (en misschien zelfvoldane/arrogante) manier van spreken dat het leiderschap dwarsboomde of zelfs vernederde. (en misschien zelfs ook hun eigen mannen). Dit tekstgedeelte legt dan niet vrouwen het zwijgen op in openbare bedieningen, maar verbiedt mensen op een bijtende manier te spreken of op een manier dat het leiderschap onderuit haalt.

1Timotheüs 2:8-15

Timotheüs was de voorganger van de Gemeente in Efeze, aangesteld door Paulus toen hij die bezocht omstreeks 63AD. Het belangrijkste doel van de brief is Timotheüs te bemoedigen in zijn moeilijke taak af te rekenen met verkeerde leerstellingen en praktische problemen in de gemeente. Veel vertalingen beginnen de alinea met vs 8, want het belangrijkste doel van

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

deze paragraaf is mannen en vrouwen te herinneren aan hun verantwoordelijkheid te bidden. Om onverklaarbare redenen, gaat Paulus verder niet in op de problemen bij mannen, maar richt in plaats daarvan de aandacht op 1) het probleem van verkeerde prioriteitsstelling door vrouwen die zich uit in kledestijl: *“niet met haarvlechten en goud of paarden en kostbare kleding.”* (vv9-10) en op 2) hun houding in het leren, onderwijzen en in het leiden van de gemeente. (vv11-12)

Klaarblijkelijk omarmden vele van de Efese vrouwen de valse leraren in Efeze (1Tim.5:13-16; 2Tim.3:6-7). Ze namen daarna zelf de vrijheid anderen te onderwijzen in zichzelf toegemeten autoriteit, terwijl ze zelf nog niet onderwezen waren en niet erkend in leiderschapsposities! Kunnen we nu beginnen te begrijpen waarom vv11, 12b zeggen: *“een vrouw moet zich rustig, in alle onderdanigheid laten onderrichten...zij moet zich rustig houden.”*? Het is nog een oproep om de juiste volgorde te houden en respect te tonen, met name naar gemeente leiderschap. Stille (esuchios) is rust of kalmte en heeft dezelfde betekenis als in 1Kor. 14:34. *“Vrouwen, die voor haar godsvrucht uitkomen”* (vs10) moeten kalm zijn, met een vredige, onderwijsbare houding, des te meer als ze leiders zijn.

“Ik sta niet toe dat een vrouw onderricht geeft” (vs12), kan geen absoluut verbod zijn want Titus 2:3-4 zegt: *“Oude vrouwen....het goede onderwijzende, zodat ze jonge vrouwen opwekken.”* Vrouwen zijn volledig bekwaam om ter zake doende, gezaghebbende, leven gerelateerde openbare instructie te geven. (net als Priscilla met Apollos deed (Hand.18:26)) Als 1Tim.2:12 dan geen absoluut verbod is, dan zeggen sommigen dat Paulus blijkbaar bedoelt dat hij een vrouw verbiedt een man te onderwijzen. Maar dat is niet wat de tekst zegt. In het originele Grieks, gaat *een man* duidelijk samen met *autoriteit hebben over*, niet met *onderrichten*. Het is een opdracht om geen onderwijzende rol in de gemeente aan te nemen totdat men zelf goed onderricht is. Het doorgeven van de fouten van valse leraren of het geven van onderwijs waarin men niet zelf onderwezen is, is desastreus en gegrond in misleiding. De vrouwen in Efeze traden dit principe met voeten, opnieuw om redenen die niet vermeld zijn.

De tweede val waar de vrouwen in waren gelopen is: *“Ik sta geen vrouwen toe autoriteit te hebben over een man.”* Autoriteit hebben is een vertaling van een interessant Grieks woord (authentain) dat alleen hier in het Nieuwe Testament gebruikt wordt, maar in seculiere literatuur gebruikt wordt om mensen te beschrijven die op eigen gezag handelen, die met geweld autoriteit nemen ongeveer als het leiden van een munitie. In breder perspectief kaart Paulus het feit aan dat een persoon niet zichzelf autoriteit kan toe-eigenen door het weg te nemen van gemeenteleiderschap met een houding van een alleenheerser. Zo'n heerszucht, controle en poging tot heerschappij is tegengesteld aan de totale geest van de Bijbel.

Paulus ondersteunt zijn zienswijze door terug te verwijzen naar Genesis: *“Adam was de vertegenwoordiger voor alle mensen door wiens zonde de hele mensheid tot zonde kwam (Rom. 5:12, 19), op gelijke wijze dient Eva als vertegenwoordigster, die door haar verleiding door Satan, een zondaar werd.”*

8. Conclusie

Tenslotte maken we twee exegetische observaties. De eerste heeft te maken met de aard van de nieuw testamentische brieven waaruit we de meeste informatie gehaald hebben. *“Ze zijn niet op de eerste plaats theologische verhandelingen, het zijn geen samenvattingen van Paulus' of Petrus' theologie. Er is theologie in besloten, maar dit is altijd “taak-theologie”, theologie die geschreven is voor het moment dat de taak uitgevoerd wordt..het is altijd theologie die een specifieke nood dient.”* Dit betekent dat het niet elke kwestie of vraag die we hebben, aankaart. We moeten het bijelkaar “plakken”.

De tweede observatie heeft te maken met het feit dat de gegevens in het Nieuwe Testament *“schetsmatig”* zijn. Geen gemeente heeft duidelijk gevraagd: *“Mag een vrouw oudste of voorganger zijn?”* De kwestie wordt dus niet direct behandeld. We moeten onze gegevens halen uit referenties naar het functioneren van vrouwen. Uitspraak van Brown:

Geestvervulde mannen en vrouwen in de bediening

“We horen niet te vragen of er een formeel precedent is, maar of er een gave van de Geest en een noodzaak is. Met betrekking tot de bediening van vrouwen, we moeten niet proberen om hun rol in de omgeving van de eerste eeuw te reproduceren. We moeten ons in plaats daarvan afvragen wat hun status is in Christus en wat voor gaven en mogelijkheden de Geest aan de vrouwen in de gemeente van vandaag gegeven heeft.”

Alhoewel we deze conclusies presenteren met de overtuiging dat onze studie heeft aangetoond dat het volledig getuigenis van de Schrift de bevestiging van vrouwen in leiderschapsbediening als gegeven en geroepen door God ondersteunt, presenteren we onze conclusies ook met nederigheid. De Gemeente heeft met deze kwesties eeuwenlang geworsteld, en we kunnen onze conclusies op geen enkele wijze beschouwen als het laatste woord. We willen wel herbevestigen wat het standpunt van de ICFG sedert de oprichting is: toegewijd te zijn, vrouwen vrij te zetten in leiderschapsbediening in overeenstemming met hun gaven en roeping, en voortdurend wegen te ontwikkelen om vrouwen verder toe te rusten en vrij te zetten in zulke leiderschapsbediening. *“En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; op zowel mannen als vrouwen zal Ik in die dagen van mijn Geest uitstorten.”* (Hand.2:17-18)

Hoogachtend,

Gary Matsdorf, voorzitter van de commissie
Commissieleden: John Amstutz, Vickie Becker, Sheri Benvenuti, Beverly Brafford, Eloise Clarno, Jeanie Cosby, Jack Hayford, Don Long, Ed Stanton, Ivy Stanton en Ron Williams.

Noot van de vertaler:

Daar waar het de duidelijkheid van het betoog bevorderde, heb ik de vrijheid genomen niet de NBG vertaling van de geciteerde Bijbelgedeelten te nemen, maar die letterlijk uit het Engels te vertalen.